

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 13 listopada 2013 r.

Poz. 4523

WOJEWODA LUBELSKI

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr PN-II.4131.334.2013 Wojewody Lubelskiego

z dnia 8 listopada 2013 r.

stwierdzające nieważność uchwały Nr XLII/256/2013 Rady Miasta Kraśnik z dnia 11 października 2013 r. w sprawie określenia szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w części obejmującej § 7 zdanie drugie załącznika do uchwały w brzmieniu: „jak również w przypadku stwierdzenia, że mogą pochodzić z działalności gospodarczej lub jej likwidacji np.: a) ilość dostarczonych jednorazowo odpadów przekraczają możliwości wyprodukowania przez gospodarstwo domowe, b) ilość dostarczanych wielokrotnie odpadów przekraczają możliwości wyprodukowania przez gospodarstwo domowe, c) odpady wskazują źródło pochodzenia inne niż gospodarstwo domowe (chemikalia nietypowe dla prac domowych, odpady poprodukcyjne)”.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLII/256/2013 Rady Miasta Kraśnik z dnia 11 października 2013 r. w sprawie określenia szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w części obejmującej § 7 zdanie drugie załącznika do uchwały w brzmieniu: „jak również w przypadku stwierdzenia, że mogą pochodzić z działalności gospodarczej lub jej likwidacji np.: a) ilość dostarczonych jednorazowo odpadów przekraczają możliwości wyprodukowania przez gospodarstwo domowe, b) ilość dostarczanych wielokrotnie odpadów przekraczają możliwości wyprodukowania przez gospodarstwo domowe, c) odpady wskazują źródło pochodzenia inne niż gospodarstwo domowe (chemikalia nietypowe dla prac domowych, odpady poprodukcyjne)”.

Uzasadnienie

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 18 października 2013r.

Przedmiotową uchwałą Rada Miasta przyjęła „Regulamin Punktu Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych w Kraśniku” – stanowiący załącznik do uchwały.

W § 7 zdanie drugie regulaminu Rada ustaliła, że „*obsługujący PSZOK odmówi przyjęcia odpadów dostarczonych niezgodnie z Regulaminem, sprzecznych z przepisami prawa, czy zagrażających zdrowiu lub życiu ludzi, jak również w przypadku stwierdzenia, że mogą pochodzić z działalności gospodarczej lub jej likwidacji np.:*

- a) ilość dostarczonych jednorazowo odpadów przekraczają możliwości wyprodukowania przez gospodarstwo domowe,
- b) ilość dostarczanych wielokrotnie odpadów przekraczają możliwości wyprodukowania przez gospodarstwo domowe,
- c) odpady wskazują źródło pochodzenia inne niż gospodarstwo domowe (chemikalia nietypowe dla prac domowych, odpady poprodukcyjne)".

Powyższe unormowanie w zakwestionowanej części zostało podjęte bez podstawy prawnej i z przekroczeniem ustawowego upoważnienia z art. 6r ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Z treści tego przepisu wynika bowiem, że aby zrealizować ustawowe upoważnienie z art.6r ust. 3 ustawy, w podjętej przez radę gminy uchwale powinny zostać uregulowane przede wszystkim trzy kwestie, tj.:

- 1) ilość odpadów komunalnych odbieranych od właściciela nieruchomości,
- 2) częstotliwość odbierania odpadów od właściciela nieruchomości,
- 3) sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może zatem ustalić w drodze uchwały ilość odpadów komunalnych odbieranych od właściciela nieruchomości. Rada gminy nie jest natomiast uprawniona do formułowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych i podmiotowych dotyczących przyjmowanych odpadów w związku z funkcjonowaniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Należy bowiem podkreślić, że ustawodawca przyznając radzie gminy kompetencję do określenia „sposobu świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych” nie uwzględnił możliwości ustalenia jakichkolwiek ograniczeń ilościowych odpadów przyjmowanych przez te punkty – zarówno tych ustalonych wprost (np. określona ilość kg, pojemników, litrów itp.), jak i pozostawionych swobodnemu uznaniu pracownika PSZOK – tak jak ma to miejsce w niniejszej sprawie.

Punkt selektywnego zbierania odpadów jest miejscem przyjmowania surowców wtórnych oraz innych problemowych odpadów, których nie można wyrzucać do pojemnika na zmieszane odpady komunalne; miejscem, gdzie można dostarczyć wydzielone selektywnie frakcje odpadów komunalnych w każdej ilości, z gwarancją, że zostaną one właściwie i bez szkody dla środowiska zagospodarowane.

W ocenie organu nadzoru, konstrukcja § 7 zdanie drugie regulaminu – a zwłaszcza posłużenie się przez Radę Miasta przy ustaleniu ilości przyjmowanych do PSZOK odpadów ogólnymi sformułowaniami: „przekraczające możliwość wyprodukowania przez gospodarstwo domowe”, „wskazujące pochodzenie inne niż gospodarstwo domowe” - jest ponadto niejasna i dezorientująca, a co za tym idzie - sprzeczna z zasadami techniki prawodawczej, uregulowanymi w Rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r., Nr 100, poz. 908).

Realizacja przepisów regulaminu w przypadku tak określonego sposobu ustalania ilości przyjmowanych odpadów (§ 7) faktycznie daje osobie obsługującej PSZOK nieprzewidzianą przepisami ustawy swobodę w ustalaniu ilości przyjmowanych odpadów a tym samym dowolność w realizacji obowiązku przyjmowania każdej ilości selektywnie zebranych frakcji odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

Właściciel nieruchomości, ponoszący na rzecz gminy opłatę, o której mowa w art. 6h ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, powinien mieć zagwarantowaną możliwość pozbywania się określonych frakcji odpadów w PSZOK. Nieprecyzyjne zapisy przedmiotowej uchwały we wskazanym zakresie wprowadzają uznaniowość podmiotów stosujących te przepisy.

Należy podkreślić, że uchwała w sprawie określenia szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów jako akt prawa miejscowego powinna być sformułowana w sposób precyzyjny i czytelny, tak by wynikało z niego, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu i nie miał żadnych wątpliwości co do tego, jaką regułą postępowania

wyznacza dany przepis, a organ stosujący ten przepis wiedział, w jaki sposób go zinterpretować. Adresaci aktu nie mogą być zaskakiwani treścią nieostrych czy też niepełnych przepisów.

Regulacja uchwały winna również zapewniać ten sam poziom praw i obowiązków dla adresatów znajdujących się w identycznej sytuacji.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 czerwca 1995 r. (sygn. akt SA/Gd 2949/94, OwSS 1996/3/91) uchwały podejmowane przez organy samorządowe muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego. Teza przedmiotowego orzeczenia będzie miała zastosowanie tym bardziej do aktów prawa miejscowego, które zawierają normy prawa powszechnie obowiązującego na terenie gminy (por. wyrok NSA we Wrocławiu z dnia 11 października 1991 r., sygn. SA/Wr 1005/91).

Rada Gminy nie powinna zatem posługiwać się zwrotami nieostrymi, które powodują niejasność i nieprecyzyjność przepisów uchwały, gdyż stopień ich niedookreślenia prowadzi do daleko idącej subiektywizacji w ich ocenie (zob. komentarz do zasad techniki prawodawczej pod redakcją Jarosława Warylewskiego, Dom Wydawniczy ABS, str. 497 i nast.).

W tym stanie rzeczy stwierdzenie nieważności uchwały Nr XLII/256/2013 we wskazanym zakresie, jest uzasadnione

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Otrzymują:

- 1) Burmistrz Miasta Kraśnik
- 2) Przewodniczący Rady Miasta Kraśnik

WOJEWODA LUBELSKI

Jolanta Szolno - Koguc